

отъ тая дружина безгрижно си сѣдѣли на бивуака, едни отъ тѣхъ си топили вода за чай, други си чистили пушкитѣ, а трети, събрани на купчини, си приказвали, а 10-а дружина, не далеко отъ 5-а, прѣспокойно се занимавала съ взводно учение. Когато черкезитѣ се приближили до расположението на 5-а дружина, тѣ изгърмели нѣколко пѣтя върху безгрижно сѣдѣвшиѣ опълченци, а слѣдъ това се хвърлили съ голи шашки. И това неочаквано нападение накарало опълченцитѣ да се хвърлятъ да бѣгатъ, кой на какъ може. Слѣдъ опълченцитѣ отъ 10-а дружина, макаръ и съ пушки въ рѣцѣ, търтили да бѣгатъ и онѣзи отъ 5-а дружина.

Това невѣроятно бѣгство на една цѣла дружина (10-а) прѣдъ 300—400 черкези и то безъ да бѣде нападната, е фактъ. Причинитѣ му бѣха обстоятелството, че опълченцитѣ отъ 10-а дружина бѣха още млади — не влизали още въ бой, и най-насетнѣ, и това обстоятелство, че опълченцитѣ били изведени на учение, като въ мирно врѣме въ казармитѣ, съ праздни патронташи. Освѣнъ това и не всичкитѣ офицери били при частитѣ си. Когато 10-а дружина се спустнала да бѣга, нѣкои отъ офицеритѣ избѣгали отъ бивуака не само безъ шашки, но даже по риза и бѣли гащи. Ротния командиръ отъ тая дружина, поручикъ Поражецки, като чулъ гърмежитѣ и видѣлъ бѣгството на ротитѣ, избѣгалъ полу-голъ и се скрилъ въ една кория. По-послѣ го съгледали казацитѣ. Той се показалъ на послѣднитѣ твърдѣ съмнителенъ и за туй тѣ го подбрали и подъ конвой го довеждатъ при началството, безъ да обръщатъ внимание, испърво, на заповѣдта, подиръ на заплашванията и, най-послѣ, на молбата на поручика Поражецки да го оставятъ да си иде самъ, който се даже и кръстилъ прѣдъ казацитѣ, за да ги увѣри, че е русинъ — православенъ.

Командира на 10-а дружина майоръ Доръ-Шпрунъ-Целице се намиралъ не далеко отъ дружината, на конь, както казваше той самъ. Слѣдъ отблѣсванието на черкезитѣ, майоръ Целице дойде на бивуака на 3-я дружина. Той се оказа силно контузенъ въ дѣсния кракъ. Куршума бе скжсала гащитѣ му по-горѣ отъ колѣното и малко закачила повърхността на тѣлото.

Офицеритѣ отъ 5-а дружина, щомъ чули гърмежитѣ, искочнали отъ палаткитѣ си, и като видѣли черкезитѣ, пустнали се да бѣгатъ. Капитанъ Розановъ, обаче, сгруппиралъ около себе